

Efter *stk. 1* skal en del af det opgjorte afgiftsgrundlag for de i § 2, stk. 1, nævnte afgiftspligtige friholdes for afgift. Nedsættelsen af afgiftsgrundlaget, der er opgjort efter §§ 3-7, sker efter forholdet mellem summen af nedennævnte reserver og samtlige passiver.

Ad nr. 1

Efter denne bestemmelse skal en andel af afkastet ved afgiftsberegningen henføres til opsparing, der er foretaget for 1. januar 1983, og fritages for afgift. Denne andel bestemmes efter forholdet mellem den samlede opsparing foretaget for 1. januar 1983 og den samlede formue ved udgangen af afgiftsåret. Den afgiftsfri andel af afkastet nedsættes i takt med udbetalingerne til de sikrede. Endvidere formindskes den afgiftsfri andel som følge af, at den samlede opsparede kapital øges.

Ordningen er udformet således, at den del af afgiftsgrundlaget, der svarer til forholdet mellem på den ene side de samlede reserver ved udgangen af 1982 vedrørende forsikrings- og pensionsaftaler, som var i kraft på dette tidspunkt, og som stadig er i kraft ved udgangen af afgiftsåret, og på den anden side de samlede passiver ved udgangen af afgiftsåret, friholdes for afgiften.

Når reserverne forøges efter 1. januar 1983, og en del af disse udbetales til de sikrede, anses forøgelsen efter 1. januar 1983 som først afviklet (LI-FO-princippet). Dette letter en række overgangsproblemer og er administrativt det enkleste.

Ad nr. 2

Kombinationen af rentefald på obligationsmarkedet og realrenteafgift kan medføre en sådan reduktion af det disponible afkast, at livsforsikrings-selskaberne påføres en genplaceringsrisiko, som går ud over, hvad selskaberne kunne påregne ved indgåelse af kontrakter om livrente uden bonus. Disse kontrakter kunne indtil foråret 1982 tegnes på et af tilsynsmyndighederne godkendt grundlag. Såfremt inflationen i de kommende år bliver moderat, må afgiften antages at skabe problemer for opsatte livrenter uden bonus tegnet i de seneste år. Det er derfor foreslået, at den del af afgiftsgrundlaget, der forholdsmæssigt kan henføres til reserverne vedrørende livrente uden bonus opgjort efter særlige regler, fritages for afgiften, jfr. *stk. 3*.

Ved livrenter uden bonus har selskabet mod et kapitalindskud påtaget sig i en årrække at udrede et fast nominelt beløb. Det er derfor muligt ret præcist at opgøre de reserver, der er nødvendige for at opfylde disse kontrakter. I *stk. 3* foreslås en

skematisk opgørelse af de reserver, der skal benyttes ved beregningen af afgiftsfritagelsen med det sigte, at livrenter uden bonus i henseende til afgiften kommer til at hvile i sig selv, således at forsikringsselskabet kan opfylde sine forpligtelser ifølge livrentekontrakterne, uden at det sker på bekostning af bonus til andre kunder. Reserverne skal ifølge forslaget beregnes ud fra de berettigedes forventede levetid uden sædvanlig aktuarmæssig sikkerhedsmargin. Den beregnede ydelsesrække kapitaliseres årligt med en rentefod, der svarer til den enkelte institutions afkastprocent i det pågældende år. Dermed tilstræbes det at friholde netop den del af afkastet, der kræves for at opfylde livrenteforpligtelserne. Selskaberne bærer stadig risikoen for, om de midler, der modsvare deres forpligtelser ifølge disse kontrakter, kan genplaceres til den oprindeligt forudsatte rente.

Ad nr. 3

Et stort antal kommuner har afdækket deres pensionsforpligtelser over for kommunens tjenestemænd ved at tegne en forsikring. Forsikringsordningen går ud på, at selskabet ved den enkelte tjenestemandens pensionering eller død udbetaler en grundpension samt bonus til kommunen, som udbetaler pensionen til tjenestemanden eller dennes efterladte. Det er alene kommunen og ikke forsikringsselskabet, der over for tjenestemanden og dennes pårørende er forpligtet til at betale pensionen.

De øvrige kommuner har ikke foretaget en sådan afdækning af deres tjenestemandspensionsforpligtelser.

Det er fundet rimeligt, at de kommuner, der har afdækket pensionsforpligtelserne, ikke skal stilles ringere end de øvrige kommuner. Bestemmelsen går derfor ud på, at den del af forsikringsselskabets afgiftsgrundlag, der svarer til forholdet mellem reserverne vedrørende de nævnte forsikringer og de samlede reserver og passiver i øvrigt, fritages for afgiften.

Ved opgørelsen af den del af afgiftsgrundlaget, der skal fritages for afgift, opgøres samtlige passiver efter *stk. 2* ved udgangen af afgiftsåret efter de principper, der gælder for aflæggelse af afgiftsregnskabet. Den matematiske kursregulering af afgiftspligtige værdipapirer påvirker således værdien af aktiverne og dermed størrelsen af passiverne.

I *stk. 4* er der givet særlige regler om fordelingen af de afgiftsfri reserver for tilsagnsordninger i pensionskasser. Tilsagnet består ofte i, at pensionen udgør en bestemt procent af lønnen på pensi-